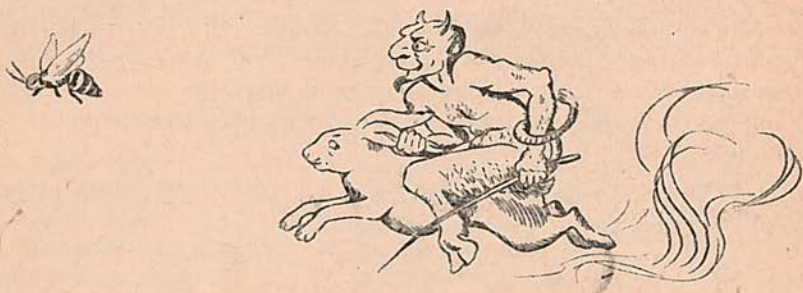

пчелата и да мета стрели следъ нея. Дълго обикаляли около върбата.

По едно време дяволътъ успѣлъ да улучи пчелата съ една стрела и насмалко щѣлъ да я прекъсне на две. Пчелата побѣгнала пакъ и едвамъ избѣгала при дѣда Господа.

Той я попиталъ:

— Е, що говори дяволътъ.

— Погледни ме по напредъ каква съмъ,—рекла пчелата.—Дяволътъ насмалко щѣше да ме убие. Една стрела ми огрози снагата.

Дѣдо Господъ я благословилъ и рекълъ:

— Отъ сега нататъкъ твоя медъ да е най-сладъкъ и всѣкой да го обича. А тѣлото ти тѣй да зарастне и да не те грози.

Пчелата оздравѣла веднага и казала:

— Дяволътъ говорѣше изъ пжтя: „Ако ожени Господъ слънцето, ще се народятъ слънчица и ще се умножатъ толкова много, че ще изгорятъ и свѣта.

Господъ, като чулъ това, спрѣлъ сватбата и слънцето останало неженено.

А тѣлото на пчелата оттогава е пресѣчено и медътъ ѝ е най-сладкото нѣщо на свѣта.

Благодарность

Единъ богатъ селянинъ заженилъ сина си. Сватбата се проточила цѣла седмица. Всички отъ селото се веселили, яли и пили на сватбата. Па не само селянитъ отъ това село, но и всички, които минавали край селото,